

Den Haag, 26 april 2021

Geacht bestuur, beste partijgenoten,

Wethouder zijn in de mooiste stad van het land is een voorrecht, dat mogen doen namens de PvdA een zware opdracht, maar ook een heel bijzondere verantwoordelijkheid. Vol overgave heb ik me de afgelopen jaren ingezet voor de belangen van alle Hagenaars en Hagenezen. Ik heb als fractievoorzitter in de oppositie en als wethouder wonen, wijken en welzijn hard geknokt voor een eerlijke stad. Met deze brief maak ik kenbaar, ook bij de komende verkiezingen graag lijsttrekker te willen zijn van onze mooie partij. Ik licht mijn motivatie graag toe aan de hand van drie uitdagingen die ik zie.

1. Wij krijgen de verschillen klein

Onze stad is er een van grote verschillen. We weten het allemaal. Stad van zand en veen, van segregatie. Kijk naar de onderwijskansen: waarbij talent vaak minder bepalend is, dan de wijk waar je woont of de achternaam die je draagt. Zo ook met onze gezondheid: opgroeien in Moerwijk betekent dat je 16 jaar langer in slechte gezondheid leeft dan elders in de stad. Of kijk naar de kloof tussen kopers en huurders in onze stad. Kopers hebben de waarde van hun huizen snel zien stijgen. Huurders profiteerden niet, sterker nog, zij werden vaak geconfronteerd met hogere huren, slecht onderhoud of gewoonweg een huisjesmelker zonder moraal. Onze partij is opgericht om deze verschillen te verkleinen, om iedere inwoner van onze stad gelijke kansen te bieden. Zonder onze inzet waren verschillen nog veel groter. Maar er is ook nog ontzettend veel te doen, zeker ook in deze verwarrende tijd.

De genoemde verschillen lijken namelijk - als we niet oppassen - niet kleiner te worden, maar in rap tempo groter te worden. In de eerste helft van deze raadsperiode hebben we kunnen zien wat er gebeurt als de overheid 'loslaat'. Denk aan de huisjesmelkers, beleggers en ontwikkelaars, die belangrijker werden dan onze huurders, waardoor woningen een verdienmodel werden, huren een vlucht namen en betaalbare woningen nauwelijks gebouwd werden. Denk aan de argeloosheid waarmee de zorgtekorten dreigden te worden afgewend op kwetsbare mensen in de stad, die deze liefdevolle ondersteuning niet alleen keihard nodig hebben, maar ook dubbel en dwars waard zijn. Of het zo belangrijke jeugd- en jongerenwerk, de ontmoetingsplekken in de stad en de wijkaanpak, die sluitpost werden voor knellende gemeentefinanciën, terwijl het om mensen gaat.

Ook hebben we gezien wat we kunnen bereiken, als we met elkaar de koers verleggen. Een koers van *meer* betaalbare woningen, een stevige aanpak van huisjesmelkers. Investerings in onze kwetsbaarste wijken, zoals in Transvaal en Zuidwest. Het creëren van nieuwe ontmoetingsplekken voor onze bewoners; hun werkelijke invloed geven op het gemeentebestuur. Eerlijk beleid, dat is waar onze inwoners recht op hebben. Hoewel we mooie resultaten hebben geboekt, we zijn er nog lang niet.

De uitdagingen zijn groot in onze verdeelde stad. Aan het maken van betekenisvolle, fundamentele en sociale (kleine en grote) keuzes, draag ik graag bij. Het bestrijden van de woningnood, het aanpakken van dreigende werkloosheid na de corona periode. Het

signaleren van eenzaamheid bij jong en oud, het organiseren van ontmoeting. Het opknappen van onze oude wijken, zorgen dat iedereen zijn woning kan verduurzamen en straat kan vergroenen.

2. Zorgen voor verbindend stadsbestuur, met oog voor het Haags belang

Het Haagse stadsbestuur is de afgelopen jaren een bizarre periode doorgegaan. Sinds de verkiezingen in 2018 verloor het stadsbestuur in nog geen anderhalf jaar het gezag en vertrouwen. Onze burgemeester stapte op na de bijna-ramp met de vuurstapels op Scheveningen. Het stadsbestuur viel na de inval van de Rijksrecherche op het stadhuis. Een periode van herstel van vertrouwen, het op orde brengen van de integriteit en het wapenen tegen ondermijnende invloeden, startte. Een lang proces, wetende dat vertrouwen te paard gaat en te voet komt.

Invloed mag nooit bepaald worden door hoe hard je schreeuwt of hoeveel je betaalt. Het is mijn stellige overtuiging, dat de lokale Haagse politiek alleen maar vertrouwen kan terugwinnen als we samenwerken en open zijn over welke belangen worden gediend. Cliëntelisme en zelfs ondermijning liggen op de loer, als we niet bereid zijn elkaar aan te spreken. Alleen al de schijn, of de indruk van vriendjespolitiek, schaadt het vertrouwen.

Er is een lange weg te gaan, eer de Haagse lokale politiek dat vertrouwen terug heeft. En dat is nodig. Want het gebrek aan vertrouwen maakt dat we onvoldoende in staat zijn te doen wat nodig is voor onze stad. Ik zie daarvoor een belangrijke rol voor de PvdA: geworteld in onze wijken, wetend wat er speelt, maar ook in staat een zuivere belangenafweging te maken. In het algemeen belang.

3. Van polarisatie naar ‘samen voor een eerlijk Den Haag’

Dat brengt me op een derde cruciale ‘opdracht’ voor onze partij. Het voorkomen van polarisatie. Politieke verdeeldheid en versnippering staan niet op zich. De Haagse samenleving is steeds minder een eenheid. We kunnen lang filosoferen over hoe dat komt, we kunnen er ook wat aan doen: eenheid tussen al die verschillende bloedgroepen weten te bereiken, in een gezamenlijke toekomstvisie, die ons verenigt. Niet terugtrekken op een eigen identiteit, in de slachtofferrol schieten, zondebokken, maar verantwoordelijkheid nemen om samen onze stad te maken. Via debat, overtuigingskracht en gesprek.

Het bewust uitvergroten van verschillen in afkomst, cultuur of geloof drijft ons af van wat ons juist moet binden: het willen werken aan een eerlijke stad. De stad wordt van het gehakketak en gezondebok geen haar beter. De groei van de stad framen als een gevolg van de “instroom van kansarme allochtonen”? Ondermijnende of polariserende krachten stilzwijgen? Het brengt onze inwoners geen zekerheid op een baan, een betaalbaar huis, een veilige woonomgeving, of gewoon een goede meester of juf voor de klas. Het helpt niet verschillen tussen partijen uit te vergroten, die makkelijk overbrugbaar zijn. Ja, ook op links. We zullen het samen moeten doen, in bondgenootschap. Met als doel: een zo eerlijk mogelijk Den Haag.

Het benoemen van polarisatie, discriminatie of zelfs uitsluiting mag veel krachtiger. Het werkelijk verbinden is misschien wel het ingewikkeldst. Maar het is wat mij betreft ook de meest belangrijke uitdaging. Als we de krant openslaan, lijkt soms iedereen met iedereen in gevecht. Maar niets is minder waar, ervaar ik ook dagelijks als wethouder. Als we al die stadsgenoten verbinden die bereid zijn een stapje harder te lopen voor een buur of vriend, dan hebben we goud in handen. Zoals we dat veelvuldig zagen tijdens de coronacrisis. Stadssolidariteit mag ik het graag noemen. Dat mag veel meer onze aandacht krijgen. Een verbindingsagenda is nodig. Een agenda die de stad samenbrengt in plaats van verdeelt. En zorgt dat ieder een kans krijgt, wat je achtergrond ook is.

Wat ons te doen staat

Ghandi zei ooit: "alles wat je voor me doet zonder mij, doe je tegen mij". Het wethouderssocialisme, waar onze partij groot mee is geworden, gaat over concrete dringen bereiken, *samen* met onze inwoners. Daarvoor moeten we in de haarvaten zitten en voortdurend op zoek naar het verhaal achter het verhaal. Ook in onze partij uitstekend samenwerken, onrecht op de agenda zetten, wijk voor wijk, deur voor deur, om in gesprek met onze inwoners te horen waar we echt het verschil kunnen maken,

Ik wil ook de komende periode - gesteund door alle kandidaat-raadsleden, bestuursleden en vrijwilligers - die toegankelijke volksvertegenwoordiger en bestuurder zijn. De benaderbare politicus, die resultaten boekt. Het verschil maakt voor mensen. Die het gesprek aangaat in de stad, veel op pad is. Echt luistert. De verbinding legt op nieuwe manieren, digitaal via snelle ontmoetingen, via Instalive of Teams, maar ook door op de fiets te stappen, er op af te gaan, juist ook als het om moeilijke kwesties gaat. Ik doe dat nu, ik blijf dat doen. Niet met een permanente megafoon, maar door te doen. Te leveren.

En door te laten zien wat we waard zijn. Verschillen verkleinen, door betaalbare woningen te realiseren, fatsoenlijke woonomstandigheden te handhaven en onze wijken op te knappen. Werken aan wijken die zich aan elkaar kunnen meten, waar bewoners zich aan elkaar kunnen optrekken, waar we investeren in stenen *en* in mensen. Mensen bij elkaar brengen, kansen bieden: op fatsoenlijk werk, omscholing als je je baan verliest in deze tijd. Beter onderwijs, juist in de wijken waar kinderen kwetsbaar zijn. Liefdevolle zorg, nog beter en laagdrempeliger, juist in de wijken waar de steun het meest wordt gemist. Een schone en groene stad, waar gezonde woonomstandigheden en schone lucht, voor iedereen zijn weggelegd. Een gemeente die klaar staat, voor de grote ambities en intenties; ook als luisterend oor.

De komende gemeenteraadsverkiezingen gaan over eerlijk, stabiel en verbindend leiderschap. Ik ga me het rode vuur uit de sloffen lopen om dat samen met alle partijgenoten, bondgenoten en sympathisanten in de stad te laten zien. Want die eerlijke stad, bereiken we alleen als we het samen doen.

Met strijdbare groet,

Martijn Balster